

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Pék-razziák.*

Forrás: *Az ÉSÉ*

Bp.

(Hely)

1915. VII. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

664.6

Hely

Idő

"1915"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs.

A pék-razziákat

a szegény fogyasztók köszönik a rendőrségnek s az üdvös intézmény állandósítását és kiszélesítését kérik. A pékipart teljesen elvadult erkölcsök szerint üzik és nagyon erősen hangsúlyozzuk, ehhez semmi köze a háborúnak. Az, hogy Budapesten a legnagyobb ritkaság, ha az ember egy jó falat kenyeret kaphat, nem a háboru nyomorusága, hiszen panaszkodni, lázongani sosem szüntünk meg a pesti pékek ellen. A legtöbb pesti pék keblét épp úgy nem dagasztja az a becsvágy, hogy jó adjon a vevőjének, mint a hogy ő sem dagasztja tésztáját, csak épp valami péppé keveri.

Gusztustalanabb, egészségtelebber és tisztátalanabb odukat, mint legtöbb pékünk műhelye, képzelni is alig lehet. Dohos pincékbe bujik nálunk ez az ipar, mintha félne a világosságtól s a jó levegőtől. Mintha avatatlan szemnek nem szabadna látni, hogy mi az és hogyan készül, a mit a nép Isten testének nevez. Az a keserű, savanyu, furcsa szagu, borzalmas vályog.

A háborus lisztből nagyon tisztességes, izletes kenyeret lehet sütni, csak a módját kell érteni. A mi pékjeink azonban még az áldott béke-lisztből is vályogot

vetnek, hat még a kukoricaliszttel kevert lisztből. Kihűlt lávát, szénsalakhhoz hasonló gymorgyilkos, bélromboló ételt csináltak belőle. A pékek mindezek mellett máig semmiféle ellenőrzés alatt nem voltak, mindössze valami göthös szabályrendelet volt róluk, a mivel persze senki nem törődött. Végre is a rendőség sokalta meg a dolgot s mint gyanus, félhomályos helyiségekben illik, razziákat tart a pékek műhelyeiben.

Ezt a gondolatot azonban radikálisabban kell kiépíteni. Ne csak detektív menjen ezekre a razziákra, hanem tisztí orvos és vegyész is. Ne csak a zsömle súlyát ellenőrizték, hanem a műhelyek tisztaságát, egészségügyi viszonyait, a tészta s a liszt jóságát is. Kuttassák ki, hogy milyen művészetnek köszönhetjük, hogy a világ legjobb lisztjéből a világ majdnem legrosszabb kenyerét készítik. És ha ezt az okot kinyomozta a rendőség, akkor kezét-lábát jól kösse össze, varrja be egy zsákba, jó nagy követ kössön a nyakára s ott dobja a Dunába, a hol legmélyebb a folyam. Legszebb hálaik lesz érte a jutalom.

Székesiővárosi házinymomda 1915.